Oscar Eduardo Segal נעצר והועלם ביום 16.5.77 בגיל 31.
תאריך לידה: 11.3.1946
אזרחות ארגנטינית – מס' זהות (משטרה פדרלית) 5.258.022
CONADEP תיק מס' [4783] C 329

האב: Juan Segal
האם: Toba Z. de Segal

תיאור המקרה:
אוסקר אדוארדו סגל היה ביוכימאי ועבד במעבדה בבית החולים Piñeiro. פוטר עם ההפיכה הצבאית. המשיך לעבוד באופן פרטי. קבוצה שמנתה כ-10 איש חמושים חיכו לו ליד ביתו בבואנוס איירס וכשהגיע ב-10 בלילה יחד עם חבר נכנסו אתו לדירה, ערכו חיפוש ולקחו את שניהם יחד עם מכוניתו. זאת על פי עדות השוער של הבניין. מאז לא נודע עליו כלום.

השערות לגבי מקום הקבורה:
אין.

נעלמים נוספים המקורבים אליו: David Cordero
חטוף נוסף שהשתחרר: בן דוד – Carlos Gorbanov.
ידיד שלו שנעדר: Adolfo Rubén Moldavsky [נחטף 1.8.77 בגיל 30, אף הוא ביוכימאי, הוחזק במחנה El Vesubio. תיק CONADEP C 1654 [3383]; אשתו Teresa Lew de M. ובתו, עלו ארצה. חצ 7119/36].

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ 7119/39) – תקציר:
מידע ראשוני בלבד.

עדות שנמסרה על ידי Toba Segal באמצעות "וידיאו קונפרנס" מבואנוס איירס ביום 18.12.2001.
טובה: אני באה להעיד על בני Oscar Eduardo Segal שהיה ביו-כימאי. בן 31 והוא עבד במעבדה בבית חולים ב-Piñeiro. כאשר עלה המשטר הצבאי פיטרו אותו. הוא המשיך לעבוד באופן פרטי. שנה לאחר מכן נכנסה קבוצה לביתו הפרטי, לפי מה שהשוער של הבית סיפר לנו. קבוצה בלבוש אזרחי, אך עם נשק. הם נכנסו אל תוך הבניין וחיכו לו. ב10- בלילה הוא נכנס לביתו. הם הסתתרו קודם לכן במסדרון. הוא חזר עם חבר, שאיני יודעת את שמו וגם אותו לקחו. כל זה קרה ב-16.5.77 אדוארדו היה מצלצל אלינו כל יום, או עובר אצלנו. כיון שהוא לא התקשר, למחרת הלכנו אליו הביתה, והדבר היחיד שידוע לנו זה מה שסיפר השוער. למחרת הגיעה לביתו קבוצה נוספת, גנבו כל מה שאפשר ולקחו את מכוניתו מהרחוב. מאז לא קיבלנו שום מידע עליו ולא ידוע לנו לאן לקחו אותו. אני יכולה לספר על כל הפגישות שהלכתי אליהן. משרד הפנים, חיל הים, צבא בפלרמו, הגשנו הביאס קורפוס, Asamblea Permanente de Derechos Humanos וארגונים מוכרים אחרים. היינו הולכים לכנסייה סטלה מאריס ליד חיל הים, שם קיבל אותנו Monseñor Graselli. אחר כך נודע לנו שאותו מונסניור היה מקבל מאתנו מידע כדי למסור אותו למדכאים.

אביבי: מדוע נעצר בנך?
טובה: הוא היה מאוד אנושי. בבית החולים. הוא ארגן מקום כדי להחזיק את הילדים של עובדי הניקיון. הוא היה הולך לשכונות עוני ללמד את יסודות הבריאות ואנחנו חושבים שזה מה שלא רצה המשטר הצבאי.

אביבי: הוא עשה את זה במסגרת של ארגון כלשהו?
טובה: לא, הוא לבדו.

אביבי: ידוע לך על חברים שנעצרו?
טובה: Adolfo Moldavsky שלמד איתו.

אביבי: אנו מכירים את המקרה.

טובה: כמה ימים לאחר מכן התקשרו אלינו כדי לבקש כופר. כאשר ביקשנו לשמוע מילה ממנו התקשרו אלינו בעוד כמה ימים. קיללו אותנו וניתקו. אחרי כמה שבועות הופיעה סניורה צ'וצ'ורה שהבטיחה הרבה דברים. לה כן שילמנו כסף, אך לא חזרנו לראות אותה.
מה שמדאיג אותי, זה מדוע המוסדות היהודים לא היו נוכחים ולא עזרו לנו, כפי שעשו מדינות אירופה אחרות. כאשר עברו 20 שנה להיעלמותו, פרסמנו בעיתון כמה מילים עם תמונתו. אחרי מספר ימים קיבלנו שיחת טלפון ואמרו לי שלא אשכח כי יש לי עוד בת וגם נכדים. גם הייתי בשגרירות ישראל וביקשתי.

אדי: האם הרב מרשל מאיר קיבל אותך בצורה אחרת?
טובה: בכל מקום רשמו את מה שאמרנו ולא קרה דבר מעבר לזה. מרשל מאיר הבטיח לעשות את כל מה שביכולתו, אך לא נתן לנו תקווה. כי ניתן לעשות מעט מאוד.

אפרים: האם פחדתם על גורל הבת השנייה?
טובה: היא פה איתי. באותה תקופה היא הייתה בת 26. בני היה גרוש בזמן המעצר והייתה לו בת בת 4.

אביבי: האם תהיי מוכנה לעשות בדיקת DNA?
טובה: אם זה טוב למשהו, אז אני מוכנה לעשות את הבדיקה.

אדי: האם באיזשהו מקום, במיוחד שהיו שם קללות בשיחה השנייה, האם הייתה שם נימה אנטישמית?
טובה: לא במיוחד ממה שאני זוכרת.
לאחר הרבה שנים הלכתי לבית המשפט של תעבורה (מכוניות). אחרי הרבה שנים שנעלמה המכונית קיבלנו קנס על מכונית זו. הלכתי לשופט. השופט הסביר לה כי כל הגניבות, כופר וסחיטות היה תשלום שהצבא היה נותן למשטרה בגלל שיתוף הפעולה.

תוספת לעדותה של טובה סגל מיום 19.12.2001, אשר ניתנה יום קודם לכן:
כמה חודשים לפני שבני נחטף, נחטף אחייני, שנלקח מביתו. עינו אותו הרבה, אך כחודש לאחר מכן שיחררו אותו. אבל בתנאי שתוך 5 ימים יעזוב את המדינה. היה זה בחודש ינואר 1977. במשך אותם 5 הימים צלצלנו כל יום לביתו כדי לברר שהוא אכן בביתו. ביום חמישי נסע לישראל ולא הפריעו לו שוב פעם. שמו הוא Carlos Gorbanov.

אביבי: עכשיו הוא בישראל?
טובה: היה שנה וחצי בישראל, נסע אחר כך לספרד והיום גר במקסיקו. כמה ימים לפני חטיפת בני נחטף חברו, מה שמאוד השפיע לרעה על בני. קראו לבחור זה David Cordero, לא היה יהודי. וידוע לי שהאם של הבחור הזה לא עשתה כלום בקשר אליו, עקב פחד היא עזבה את ארגנטינה.

אביבי: תודה רבה לך.
קאופמן: יש לך את הכתובת של אחיינך במקסיקו?
טובה: אוכל לחפש אותה ולמסור אותה.